

Съвети за добър християнски ЖИВОТ

от Макс Лукадо

том 2

Събрал и превел от английски: Димитър Пращинков
2021

Информация за Макс Лукадо

Макс Лукадо е роден през 1955. Той е проповедник в Oak Hills Church, в Сан Антонио, Тексас и един от най-прочутите християнски автори в САЩ. Написал е около 100 книги с общ тираж повече от 100 мил. копия. Носител е на много на брой престижни награди и е бил лектор на традиционната ежегодна Национална Молитвена закуска в Белия дом.

Превел съм няколко негови книги, които можете да намерите на <http://methodist.bg/resursi/knigi/>.

Съдържание

	стр
1. Сит на години	4
2. Наследници на Бога, сънаследници с Христос	4
3. Въпросите на Бога	4
4. Нещо повече от сирене и сухари	4
5. Стани и се облегни на Божията милост	4
6. Небето забелязва, когато ние вярваме	5
7. Изберете да виждате невидимото	5
8. Бог се наслаждава на нашето развитие	5
9. Каша, която Бог използва	5
10. Вашият проблем е начинът, по който се молите	6
11. Бог има по-висша цел	6
12. Но Бог е добър	6
13. Той взе греха ми	6
14. Бог изпитва църквата	6
15. Бог винаги е суверен	7
16. Мир в условията на несигурност	7
17. Радвайте се винаги в Господа	7
18. Сънаследници с Христос	7
19. Помнете Кой ви държи	8
20. Посланието на Стефан	8
21. Обединяване	8
22. Девственото раждане на Христос	8
23. Няма място в странноприемницата	8
24. Позволихте ли на Бог да ни обича?	9
25. Думите на надеждата и думите на вярата	9
26. Да се радваме на успехите на другите	9
27. Позволявайте на вашата уникалност да определя житейският ви път	9
28. Ти си бил направен за това	9

29. Изваян от нищото в нещо уникално	10
30. Бог като сърдечен хирург	11
31. Изпълнен догоре с Божията любов	11
32. Не всичко зависи от нас	11
33. Заразата на греха е всеобща	11
34. Сърце, което е лишено от влага	12
35. Задвижващата сила на милостта	12
36. Докосвания на нежността	12
37. Жертви на безполезността	12
38. Когато да бъдеш добър не е достатъчно	12
39. Да виждаме невидимото	13
40. Смиреното сърце на Исус	13
41. Ако имате сърце, като сърцето на Исус	13
42. Възможно е да живеем без страх	13
43. Хората да населят небето	14
44. Емануил, Бог с нас	14
45. Ние сме Негова идея	14
46. Решаващ въпрос	14
47. Налудничава мисъл	14
48. Защо Исус е съживил само няколко човека?	15
49. Какво ще се случи, когато умрете?	15
50. Съобщението на милостта	15
51. Да работим за Господа, а не за хората	15
52. Не сравнявайте себе си с другите хора	16
53. Да демонстрираме кой е Бог	16
54. Вие не сте жертва на мислите си	16
55. Призовани сме да бъдем смели	16
56. Позволете на Бог да разреши проблема	17
57. Неговите ръце са разтворени за теб	17
58. Майсторът-музикант	17
59. Отмъщението ражда самотна къща	17
60. Понякога не изглежда, че Бог е всемогъщ	18
61. Търпението е плод на Духът	18

Сит на години

В Библията има една фраза, която винаги ме е очаровала. Когато се разказва за смъртта на някой човек, в Библията се казва: „*сит на години*.“ Тя е използвана за да опише Авраам, Исаак и Яков.

Авраам и Исаак са живели два пъти по-дълго от продължителността на нашия живот. Това са много години. Тази фраза изразява и представата, че годините на живота им е са били запълнени и ангажирани с изпълнението на задачите, които Бог им е възложил.

Аз не искам да живея 180 години, но искам да живея всичките години на живота си, правейки всичко, което мога, за да съм сигурен, че изпълнявам това, което Бог иска от мен да правя.

Остаряването е неизбежно. Но искате ли да куцате и да пъшкате, докато вървите към гроба или искате да препускате, седнал в старата си инвалидна количка към погребението си?

Всички ние ще свършим живота си по един и същи начин, но можем да се забавляваме, докато стигнем до там! Аз знам какво искам...а вие?

Наследници на Бога, сънаследници с Христос

След като в продължение на повече от половин час рецитирах оплакванията си от живота ми пред жена ми Денилин, тя ме прекъсна с въпроса: „Дали Бог е някъде във всичко това?“

Намразих оплакванията си, когато тя ми зададе този въпрос. Какво се беше случило с мен? Бях се фокусирал в моите възможности и способности. Не бях се посъветвал с Бога. Бях ограничил моя свят до моята мощ, до моята мъдрост и до моята сила. Не е чудно, че бях изпаднал в паника.

За такива моменти Бог ни дава следното обещание: „(Ние) *сме наследници – наследници на Бога и сънаследници с Христос*“ (Рим.8:17).

Старите приятели на ужаса, на меланхолията и на отхвърлянето, нямат никакъв отговор за обещанието на наследството. Кажете им, че стрелката на нивомера за горивото на арматурното табло на колата ми може трескаво да сочи, че резервоара е празен, но аз няма да остана без гориво. „Аз съм дете на живият и любящ Бог и Той ще ми помогне!“

И понеже Бог винаги изпълнява обещанията си, нашата вяра е непоклатима!

Въпросите на Бога

Чуите въпросът, който Бог задал на Йов: „*Къде беше ти, когато полагах фундаментите на земята? Кажете ми, ако знаеш толкова много?*“ (Йов 38:4 – мой превод). Един въпрос би бил достатъчен на Йов, но не бил достатъчен за Бога. Въпросите продължават като порой. Те се плискат в камерите на сърцето на Йов с необузданост и красота, а ужасът, който оставя всеки човек като Йов, който някога е се оказвал намокрен до кости и безмълвен, наблюдавайки как Господарят му обяснява кой какъв е във вселената.

Въпросите на Бог към Йов не са имали за цел да поучават; те са имали за цел да зашеметят. Те не са имали за цел да възбудят ума, те са имали за цел на го накарат на коленичи. „*Аз не дължа нищо на никого!*“ обявява Бог в кресчендото на вятъра. „*Кой Ми е дал отреди, за да му отплатя? Всичко под небето е Мое!*“ (Йов 41:11- мой превод)

Йов не можел да спори. Бог не дължал нищо на никого. Не е длъжен на никого да обяснява, нито да се извинява. Кое то превръща фактът, че той ни е да всичко, даже повече – още по- поразяващ!

Нещо повече от сирене и сухари

Почивка за душата. Не е ли това, от което всички ние се нуждаем? Има една история за беден човек, който живеел от Източна Европа в началото на 20-я век. Той спестил достатъчно пари, за да си купи билет 3-та класа за пътуване с кораб до Ню Йорк. През 12-дневното плаване той се хранил само със сирене и сухари. В последния ден на пътуването човекът застанал край парапета на палубата до един от корабните сервитьори, който го запитал: „Защо не ви видяхме в трапезарията?“ Пътникът обяснил, че не е ходил там, защото няма пари. Шокираният сервитьор отговорил: „Не знаете ли, че в цената на билета ви са включени закуска, обяд и вечеря? Ние всеки ден сервирахме за вас храна на масата, но вие никога не дойдохте?“

Бог е определил място за вас на масата. Възползвайте се от всяка духовна сила и благословия. Небето знае, че ние се нуждаем от помощ. И небето знае, че помощта е тук.

Стани и се облегни на Божията милост

Всеки човек се препъва. Разликата е в реакцията на хората, когато паднат. Някои хора падат в ямата на вината, други падат в ръцете на Бога. Те вземат обмислено решение да станат и да се облегнат на Божията милост. Точно като теб, на блудният син било дадено наследство; той бил член на семейството. Може би точно като теб, той го пропилял в безцелен и празен живот, и в правенето на лоши избори. Неговият „пробен период“ завършил в една кочина. Той хранил прасета, за да си изкарва прехраната. После взел едно

решение, което завинаги променило живота му: „*Ще стана и ще отида при баща си*“ (Лука 15:18).

И ти можеш да направиш това! Можеш да станеш и да отидеш при твоя Отец. Може би ти няма да решиш всичките си проблеми или да развържеш всички възли, които си завързал. Ти не можеш да премахнеш цялата вреда, която си причинил, **но можеш да станеш и да отидеш при своя Отец.**

Приземяването в кочина смърди. Но, приятелю, оставането там е просто глупаво.

Небето забелязва, когато ние вярваме

Веднъж Исус отишъл в къщата на малко момиче, което току-що било умряло. Опечалени хора се били събрали край вратата. „*Той ги попитал: „Защо плачете?”*“ (Марк 5:39 – мой превод). Виждате ли, когато видим умрял човек, ние започваме да плачем. А когато Исус вижда покойник, той вижда освобождение. **Тази разлика във вижданията е твърде голяма за хората, за да могат да я възприемат.** „*А те му се присмиваха*“ (ст.40). Няма да повярвате какво е направил Исус след това. „*Той изпъдил навън опечалените!*“

Вие знаете, че Бог все още прогонва критиците и смълчава гласовете, **които могат да ви разубедят, за да престанем да вярваме.** Част от работата му вие виждате, **а по-голямата част от нея - не виждате.** Само когато с идете у дома, вие разбирате колко много пъти той ви е предпазвал от подигравателните гласове на невярващите. Бог знае, че вие и аз сме слепи. Мисля си, че е една от причините, поради която той е съживил момичето от смъртта, е следната: **Той е направил това не не заради нейната изгода** – тя била по-добре на небето – **а заради нашата изгода, за да ни научи, че небето забелязва, когато ние вярваме.**

Изберете да виждате невидимото

Концлагерист издълбал на стената в концлагер следните думи: „**Аз вярвам в слънцето, даже когато то не свети. Аз вярвам в любовта, даже когато те не е изявена. Аз вярвам в Бога, даже когато той не говори.**“ Какви очи са можели да виждат **доброто** в такъв ужас? Има само един отговор: очи, които избират да виждат невидимото.

Така, както е написал апостол Павел: „*Ние не насочваме очите към това което виждаме, а ги насочваме към онова, което не можем да виждаме. Това което виждаме ще трае само кратко време, но онова, което не можем да виждаме, **ще трае вечно***“ (2Кор.4:18 – мой превод).

Исус ни моли да направим избор. **Или да живеем чрез фактите, или да виждаме чрез вяра.** Когато трагедията ни удари, ние сме оставяни да изберем какво да гледаме. **Можем да виждаме или раната, или Лечителят.** Изборът е наш.

Бог се наслажда на нашето развитие

Хауард Ретлидж започнал да цени високо времето, което прекарал като военнопленник във Виетнам. Той написал: „След 28 дни на изтезания аз можех да си спомня, че имам деца, **но не и колко са те.** Молех се Бог да ми дава сила. През дългите периоди на принудително размишление **стана много по-лесно да отделям важното от незначителното.** Гладът ми за духовна храна скоро победи гладът ми за пържола. **Нужен беше затвор, за да ми покаже колко празен е живота без Бог.**“

Бог работи във всеки от нас, независимо дали искаме това или не. Той не изпитва удоволствие да направи живота ни тежък. Смисълът на казаното в Фил.1:6 е следния: „**Бог не изпитва удоволствие от нашите страдания, а се наслаждава на нашето развитие.**“ Никой не е казал, че пътят ще бъде безболезнен или лек, но Бог ще използва тази бъркотия за нещо добро. Бог прави това, което е най-добро за нас и ни учи да живеем по най-добрия начин като Негови свети хора. **Бъдете уверени...вие ще преминете през това.**

Каша, която Бог използва

Двадесет години брак, три деца - и той си заминал. Заменял жена си с по-млада жена. Тя ми разказа историята си и ние се молихме. После й каза: „**Това няма да мине безболезнено, нито бързо. Но Бог ще използва тази каша за добро. С Божията помощ, ти ще преминеш през това.**“

Помните ли историята на Йосиф? В Бит. 37: 4 се казва, че братята му го намразили. Когато били далече от дома, те го хвърлили в една яма и искали да го оставят там да умре. Смъртоносно престъпление още от самото начало. Ямата, в която хвърлили Йосиф, била във формата на цистерна за дъждовна вода. Вашата яма може да е във формата на медицинска диагноза; на семейство, в което сте осиновен; или на развод. **Няма лесен изход от ямите.**

В историята на Йосиф положението се влошило, преди да стане по-добро. Но въпреки това, в обяснението на Йосиф ние намираме неговото тълкувание: „**Вие наистина намислихте зло против мен; но Бог го намисли за добро**“ (Бит.50:20)

Самият акт, който бил планиран да унищожи слугата на Бога, всъщност го направил по-силен.

Вашият проблем е начинът, по който се молите

Моленето специално за помощ при решаването на някакъв проблем, това може да създаде леко затруднение. Много от нашите тревоги са заплашителни, защото те са неправилно или неясно дефинирани в молитвите ни. **Когато се стараем да съкратим всичко до една фраза, ние всъщност намаляваме сериозността на проблема.** Едно нещо е да се молим: „Господи, моля те благослови утрешната ми среща.“

Друго нещо е да се молим така: „Утре в 14:00 часа имам среща с моя шефка. Тя ме плаши. Ще ме дариш ли с дух на спокойствие, за да мога тази нощ да спя добре? Дай ми мъдрост, за да отида подготвен на срещата. Моля те, смекчи сърцето ѝ към мен и ѝ дай дух на щедрост. Помогни ни да имаме приятен разговор, от който и двамата да имаме полза и Твоето име да бъде прославено.“

Ето, това е! Вие смалявате проблема, за да съкратите продължителността на молитвата си. **Като деца на Бога, ние му отдаваме чест, когато му казваме точно от какво се нуждаем.**

Бог има по-висша цел

Нито един миг, нито едно събитие, нито една подробност **не се намира извън** Божия контрол. Бог е Този, който *„прави слънцето Си да изгрява и над злите и над добрите и дава дъжд на праведните и на неправедните“* (Мат.5:45). В Даниил 5:21 се казва: *„Всевишният Бог владее над царството на хората и поставя над него когото иска.“*

Ако Бог управлява, защо Той позволява на нас да ни се случват лоши неща? Не би ли могъл всевишният Бог да ни предпази от тях? **Не, ако те служат за постигането на Неговата по-висша цел! Най-добрият пример за това е смъртта на Исус Христос на кръста.** (Коментар: *Нали си спомняме как Исус се е плакал и се е молил в Гетсиманската градина да го отмени тази чаша. Но тя не го отминала! И той се подчинил и казал: „Но нека да бъде Твоята воля, а не моята.“ Д.Пр.)* Всички хора са мислели, че животът на Исус е свършил. Той умрял и бил погребан, но Бог възкресил Исус от смъртта. Бог взел разпъването на кръста в петък и го превърнал в празник в неделя.

Не може ли Той да направи същото и за вас?

Но Бог е добър

Има причина, поради която предното стъкло на колата е по-голямо от огледалото за виждане назад. **Вашето бъдеще е по-важно от вашето минало! Божията милост е по-голяма от вашия грях.** Вие си мислите, че проблемът е във вашия календар, във вашия брак, във вашата служебна работа и т.н. А всъщност, вашият проблем е неоправданият ви грях! Не се позволявайте да мислите така. **Не потъвайте в глупостта на своето собствено осъждане. Това, което сте направили, не е добро. Но вашият Бог е добър. И Той ще ви прости.**

Той е готов да напише нова глава в живота ви. Кажете като Павел: *„Забравяйки за миналото и гледайки напред към това, което е пред мен, аз се напъвам да стигна до края на надбягването и да получа наградата, за която Бог ни е призовава“* (Фил.3:13-14 – мой превод). Вашето спасение няма нищо общо с вашата работа и свързано изцяло със свършената работа на Христос на кръста.

Радвайте се на милостта на Господа!

Той взе греха ми

Двамата със съпругата ми Делиан се наслаждавахме на прекрасна вечеря в местен ресторант. Когато получихме сметката, един член на нашата църква ни забеляза и дойде при нас. След като разговаряхме малко, той взе нашата сметка и каза: „Аз ще я взема, за да я платя.“ И досещате ли си какво стана? Аз му позволих да направи това, което искаше. Позволих му да я отнесе.

Някой ден ние ще застанем пред Бога. Всеки от нас ще присъства там. И всеки от нас ще трябва да даде отчет за живота си. За всяка мисъл, за всяко деяние, за всяка постъпка. Ако не беше милостта на Христос, за мен това щеше да е ужасна мисъл. Но според Библията, Исус дойде да *„отнесе греховете на света“* (Йоан 1:29 – мой превод). На този ден аз ще посоча към Христос. Когато моят списък с греховете бъде направен, ще посоча към Него и ще кажа: **„Той го взе!“**

Позволете му Той да вземе и вашият.

Бог изпитва църквата

Аз мисля, че Бог изпитва църквата. С това искам да кажа, че Той ни подсилва. Той ни призовава да бъдем такива хора, каквито Той иска да бъде Неговата църква.

Вие си спомняте случаят, че когато Исус нахранил 5000 мъже плюс жените и децата, евангелието ни казва, че Исус изпитал учениците си, като им казал **те** да нахранят тези хора. Те са можели и е трябвало да погледнат към Него и да кажат: **„Господи, Ти можеш да направиш това.“** И ето, това е призивът към църквата **и сега...** да бъдем хората, които отиват при Бога и казват: **„Боже, ние не можем да разрешим този**

проблем, но Ти можеш.“

Благославяйте нашите лидери. Благославяйте учените, които изследват и търсят решение. Благославяйте хората, които са уязвими и молете Господа. Братя, нека да бъдем такива хора. Нека да бъдем хора, които молят Бог за помощ. Ние ще преинем през това изпитание! Не казвам, че това ще стане лесно, нито казвам, че това ще стане бързо.

Но Бог ще се заеме с това и Той ще го използва за добро.

Бог винаги е суверен

Обичам това, което Чарлз Суиндъл винаги казва: „Бог не е суверен само понякога. Той винаги е суверен.“ Поканата, която ни очаква няма за цел да ни предостави на отчаяние, нито на глупави неща, а да ярваме.

Най-важният въпрос, който всички ние трябва да задаваме е следния: „**Какво ни казва Бог?**“ Мисля си, че Той говори на целия свят. Мисля си, че **Той ни казва, че нашите приоритети са погрешно подредени**. Ние трябва да препоредим приоритетите си и да се върнем при нашия небесен Отец. Мисля си, че Той ни призовава да се върнем при Него. **Съгласен съм...Съгласен съм.** (Коментар: Тук може би има един каламбур: По време на сватбената церемония, свещеникът пита младоженецът и младоженката дали са съгласни да се оженият и те трябва да отговорят: „Съгласен съм.“ Тъй като е пастор, Лукадо прекрасно знае това. Д.Пр.)

Дали случващото се сега е сигнал за края на времето, както казват някои хора? Аз не знам. Но знам, че Бог прави нещо в света и отправя призив към нас.

Мир в условията на несигурност

Всичко е отменено. Отменени са баскетболните мачове на NBA. Затворени са театрите на Бродуей. Отменени са самолетни полети. Отменени са круизни плавания. Отменено е всичко, навсякъде!

Мога ли да ви кажа, че има едно нещо, което не и никога няма да бъде отменено? **Бог никога няма да отмени обещанието Си да се грижи за нас**. Хората възприемайте сегашните проблеми като липса на Бога. Бог е обещал: **“Никога няма да те изоставя, никога няма да те забравя”** (Евр.13:5 – мой превод). Той е с нас. Той е откъм нашата страна във всеки конфликт със злото. **Той ни предлага мир в условията на несигурност и надежда в замяна на небето.**

Въпросът в настоящата криза е: „**Какво ни казва Бог на нас?**“ Сред другите отговори трябва да бъде и това обещание от Мат.11:28: **„Елате при Мен всички, които сте изтощени и носите тежки товари, и аз ще ви дам почивка“** (мой превод).

Обърнете се днес към Него.

Радвайте се винаги в Господа

Ако някой е имал основание да се тревожи, това е бил Апостол Павел! Представете си старец, който се вира през прозорец на римски затвор. Полусляп, присвиващ очите си и гледащ накриво, просто за да може да чете, чакащ да се яви пред съда на римския император. **Неговата фигура е била толкова потискаща, както и неговата затворническа килия.**

Но въпреки това, когато четете неговите думи, вие си мислите, че той току-що е пристигнал в хотел, намиращ се на плажа в Ямайка! **В писмото му до Филипяните няма нито една дума, изразяваща страх или оплакване. Нито една!** Вместо това, той благодари на Бога и призовава читателите си да правят същото. **„Радвайте се всякога в Господа! Пак казвам: Радвайте се!“** (Фил. 4:4)

Предизвикателството на Павел е плод на решение, което е дълбоко вкоренено в увереността, че Бог съществува, че Той контролира всичко и че Той е добър. **Радвайте се в Господа – винаги! Вие не можете да управлявате света, но можете да поверите това управление на Бога!**

Сънаследници с Христос

Бог ви видя. Той ви потърси и ви намери. Още преди вие да знаехте, че се нуждаете от осиновяване, Той вече беше подготвил нужните документи. Чуите този откъс от Рим.8:29: **„Защото, които Той позна предварително, Той ги и предопредели да бъдат приспособени към образа на Неговия Син, с цел Христос да бъде първородният между много братя и сестри.“** (мой превод).

И нещо повече, Той плати разходите за осиновяването. **„...Бог изпрати Него, говорейки за Христос, да купи свобода за нас, които бяхме роби на закона, за да може Той да ни осинови като лично негови собствени деца“** (Гал.4:4-5 – мой превод). В мигът, в който приемем Неговото предложение, ние от сираци се превръщаме в наследници. Наследници с ново име. С нов дом...с нов живот! **Небето не познава доведени деца или внуци. Вие и Христос споделяте едно и също завещание.** Това, което наследява Той, това наследявате и вие. И вие вървите към дома.

Помнете Кой ви държи

Гордостта е страшно нещо! Тя не дебне ли и нас? Ние започваме духовното си пътуване като обикновени хора. Самият акт на разкаянието и обръщането ни към Господа е смиряващ. Признаваме греховете си, молим за милост, коленичим за молитва. Отиваме покорно при Бога. Няма никаква напереност, никакво самодоволство, никаква хвалба. И Бог работи. Той извършва чудото на спасението. Той ни потапя в милостта. Закърпва раздраните ни души. Влага Духа Си в сърцата ни и присажда в нас небесни дарби. Нашият огромен Бог благославя нашата малка вяра.

Постепенно нашият голям Бог ни променя. Хората забелязват разликата. Те ни аплодират и ни се възхищават. И известността се превръща в стъпала на стълба, по която ние се изкачваме и **започваме да се извисяваме. Ние забравяме. Забравяме кой ни доведе тук.** Отделете време за да си спомните. „**Вижте какви бяхте вие, когато Бог ви призова**“ (1Кор. 1:26 – мой превод).

Помнете Кой ви държеше в началото. И помнете Кой ви държи днес.

Посланието на Стефан

Стефан бил един от седемте човека, които се грижели за вдовиците-нееврейки. Неговото служение обаче станало повод за антагонизъм. Една секта от ревностни врагове на църквата фалшиво го обвинили в богохулство. Арестували го и го отвели в Синедриона, и поискали от него той да се защити... **и той направи това по начин, който вечно ще се помни!**

Стефан предизвикал вълнение сред присъстващите, даже преди да си отвори устата: „**Всички в Синедриона се вгледаха в него, защото лицето му сияеше като лицето на ангел**“ (Деян. 6:15 – мой превод). Дали небето не го е окъпало в тунел от сияние? Не знам как да си представя тази сцена. Но знам как да я изтъквам. **Това е бил начинът, чрез който Бог е говорил.**

Появява се една проповед, едно послание, което е от ума на Стефан, а е от Божието сърце. Това не е било някакво лековато и повърхностно послание. **Защитната реч на Стефан превела слушателите му по целия път от Авраам до Исус - и всичко това е било концентрирано само в 54 стиха.** 2000-годишната историята на евреите довела до един обвинителен акт: „**Вие забравяте кой ви държи в ръката си!**“

Обединяване

Какво ще стане, ако отборната работа е липсващата съставна част за промяната на света. „**Когато двама от вас се съберат заедно за каквото и да е нещо на земята и се помолят за него, Моя Отец на небето започва да действа**“ (Мат. 18:19 – мой превод). **Това е изумително обещание!**

Църквата в Йерусалим намерила начин да работи заедно. Членовете ѝ намерили обща основа в смъртта, погребението и възкресението на Христос. И понеже направили това, живота на хората бил променен. **Когато вие и аз работим заедно, ще се случи същото. Църквата е микрокосмос на Божия план. Никой не може да направи всичко, но всеки човек може да направи нещо.**

Когато ние се обединим...“**Голямата Божия благодат беше върху всички тях. Сред тях нямаше нуждаещи се хора**“ (Деян. 4:33-34). Хората, които страдат, принадлежат на всеки от нас. **А ако всеки от нас се чувства отговорен за нуждаещите се, има надежда.**

Девственото раждане на Христос

Девственото раждане е нещо повече...много повече от една християнска история. **Това е история за това, колко близо ще дойде Христос до вас!** Първата спирка в Неговия маршрут е била една утроба. Къде ще дойде Бог, за да докосне света? Потърсете отговора дълбоко вътре в Мария. **А още по-добре – потърсете го дълбоко вътре в себе си.** „**Христос вътре във вас, надеждата на слава!**“ (Кол. 1:27 – мой превод)

Христос расъл вътре в Мария, докато дошло време да излезе. Христос ще расте и във вас, докато същото се случи. **Той ще излезе във вашето говорене, във вашите действия и във вашите решения.** Всяко място, където живеете, ще бъде Витлеем. И всеки ден, в който живеете, ще бъде Рождество Христово.

Родете Христос в света...във вашия свят.

Няма място в странноприемницата

Някои от най-тъжните думи на земята са: „Ние нямаме място за вас.“ Исус е знаел как звучат тези думи. Той все още е бил в утробата на Мария, когато ханджията казал: „Ние нямаме място за вас.“ А когато Исус увиснал на кръста, това не е ли било съобщение за едно категорично отхвърляне? „**Ние нямаме място за вас на този свят.**“

И днес отношението към Исус е същото. Той минава сърце на сърце и се моли да влезе. Понякога Той

е приеман с радост. Някой отваря широко вратата на неговото или на нейното сърце и го кани да остане там. А на този човек Исус дава следното велико обещание: „*В дома на Моя Отец има много обиталища*“ (Йоан 14:2). **Ние правим място в сърцето си за Него и Исус прави място за нас на небето!**

Позволихте ли на Бог да ви обича?

„*Обичайте се един друг така, както Аз ви обикнах.*“ (Йоан 13:34 – мой превод). Гръцкият глагол, използван за обичам (agare), обозначава една неегоистична привързаност. Важната фраза е в края на стиха: „*като Аз ви обикнах.*“ Вие позволихте ли на Бог да ви обича? **Моля ви да не подминавате набързо този въпрос.**

Ние, християните, не обичаме хората, защото те са привлекателни, мили и симпатични. Хората могат да бъдат опаки; ни се води, ни се кара; инатести и непреклонни; егоисти; и жестоки. Ние обичаме хората поради следната причина: **ние живеем и вярваме в любовта, с която Бог ни обича.** Ние сме облагодетелствани получатели на един неочакван, незаслужен от нас и превъзходен дар – обичта на Бога.

Единствено чрез получаването на любовта от вида агаре на нашия Отец, ние можем да открием същия вид любов, с която да обичаме другите хора. **Станете обичани и после обичайте!** Така както ранените хора раняват хората, така и обичаните хора обичат хората. **Поради това, позволете на Бог да ви обича!**

Думите на надеждата и молитвите на вярата

Наскоро срещнах едно 10-годишно момче на име Джошуа (Исус Навин). Майка му ми каза, че неговият баща вече не е част от живота на момчето. Аз клекнах долу, за да бъда на нивото на очите на Джошуа и го попитах: „Знаеш ли историята на човека, чието име носиш?“ Той кимна утвърдително. Аз го посъветвах: „**Ти ще събориш стените на Йерихон и ще се молиш с молитви на голяма вяра.**“

Той не беше много сигурен как да отговори. А майка му? **Тя избърса сълзите си.**

Хората, които се борят, не се нуждаят от мнението ни. Те не се нуждаят от нашите философии за страданието. **Те се нуждаят от някой да ги посъветва с думите на истината. Разпространявайте думите на надеждата и молитвите на вярата.** Библията казва: „*Молитвата изречена с вяра ще възстанови болният и Господ ще го привдигне...*“ (Як. 5:15 – мой превод)

Да се радваме се на успеха на другите

Ние не сме Божият дар към човечеството. **Бог може да използва всеки от нас, но не се нуждае от никой от нас.** Вие обичате. Но кого обичате на първо място? Вие служите. Но на кого служите най-много? **Кое е това нещо, което правите за Бога, което Той не би могъл да направи сам?**

Колко мъдро е да ни бъде напомняна противоотровата против саморекламата, която изсмуква радостта от сърцата ни: „*Със смирено мислене, нека всеки един от вас да счита другия по-важен от себе си*“ (Фил. 2:3 – мой превод). Предлагам ли едно полезно упражнение, което отмества вашия фокус от вас самите и го насочва към другите. През следващите 24 часа си поставете за цел да се радвате на всяко добро нещо, което се случва на някой друг. Водете си записки. Вие ще се придвижвате от една радост към друга радост, когато считате, че успехът на другите хора е по-важен, отколкото вашия собствен успех. И това е начинът по който се случва щастието.

Позволявайте на вашата уникалност да определя житейският ви път

Поради желанието да имате повече, вие можете да изгубите целта на живота си! Само защото някой ви дава съвет, друга работа или повишение - вие не трябва да приемате това. Позволявайте на вашата уникалност да определя вашия житейски път. Исая се молел: „*Ти, Господи, давай свършен мир на тези, които пазят твърдо тяхната цел и упоават на Теб*“ (Ис. 26:3 – мой превод).

Преди да смените титлата на работата си, изследвайте каква е вашата гледна точка за живота. В една японска поговорка се казва: „**Даже ако спите в къща с 1000 легла, вие можете да спите само в едно легло.**“ Успехът не се определя от титлата ви или от големината на заплатата, която получавате - **успехът означава да вършите най-много от това, което правите най-добре.**

Родители, казвайте на децата си да правят това, което обичат и то – да го правят толкова добре, че някой да им плаща за това. „*Не се стремете да придобивате още повече материални неща. Задоволявайте се с това, което имате*“ (Евр. 13:5 – мой превод).

Ти си бил направен за това

Чуйте за начинът, чрез който Бог описал **Веселеил, строителят на Храма в Йерусалим:** „*Аз го изпълних*

с Божия Дух, дадох му огромна мъдрост, ум и схватливост, и умения във всякакъв вид занаяти...“ (Изх. 31:3-5 – мой превод). **Можете ли да усетите удоволствието в Божия глас?**

Когато правиш най-много от това, което правиш най-добре, **ти поставяш ордините на гордостта върху жилетката на Бога.** Във филма „Огнените колесници“ Ерик Лидел защитил своята страст към бягането, като казал на сестра си: „**Бог ме е направил да съм бърз и когато бягам, аз усещам Неговото удоволствие.**“ Вие усещате ли Божието удоволствие? Кога сте поглеждали нагоре към небето и сте питали: „Това ли съм направен да правя?“ **Когато стигнете до положението да усещате, че това е вашето призвание, това означава, че вие сте направен за тази дейност.**

Тогава казвайте с увереност вашите репликите в пиесата на живота!

Информация за Ерик Лидъл

Ерик Лидъл (16.01.1902 – 21.02.1945) е бил шотландски Олимпийски шампион на 400 м бягане и прочут християнски мисионер. Неговият вдъхновен живот е описан във филма „Огнените колесници.“ Въпреки, че родителите му били шотландци, той бил роден и умрял в Китай.

Бил изпратен да се учи в Англия в продължение на 12 години в християнският колеж с пансион Eltham College. През 1921 отишъл да следва в Единбургския университет, където изучавал „наука за природата.“ Още в студентските си години бил изключително надарен спортист – бягане на къси дистанции, ръгби и крикет. Бил най-добър в бягането и след като поставил рекорд на Британия на 100 ярда през 1923 г, бил считан за голяма надежда за Олимпиадата през 1924, която се провела в Париж.

Той бил силно вярващ протестантски християнин. Поради големите горещини, направили промяна в програмата и бягането на 100 м спринт – най-силната дисциплина на Ерик – било насрочено да се проведе в неделя. **Поради вярата си в Бога, Ерик предпочел да иде на църква** и отказал да участва в състезанието. Решил да участва в бягането на 400 м, което нямало да се проведе в неделен ден.

Ерик бил считан за един от фаворитите в това състезание. Преди финалното бягане, един бегач от САЩ пъхнал в ръката му парче хартия, на него били написани думи от 1Ц. 2:30: „**На онези, които Ми отдават почит, и аз ще им отдам почит**“ (мой превод). Спринтирайки с голяма бързина още от старта, Лидъл изпреварил другите участници със значителна преднина и спечелил златния Олимпийски медал с нов Олимпийски рекорд – 47,6 сек. После той обяснил стратегията си за това бягане по следния начин: „Тайната на моят успех беше, че аз бягах първите 200 м толкова бързо, колкото можех. А после, **за следващите 200 м, с Божията помощ- аз бягах още по-бързо.**“ Освен това той спечелил и бронзов медал в бягането на 200 м. Стилът ми на бягане бил необичаен. Когато финиширал, той отмятал рязко главата си назад с широко отворена уста, все едно че се бори да си поеме дъх.

Животът му като християнски мисионер

През 1925 Лидъл се върнал в Китай, за да служи като мисионер, като родителите си. Оженил се за канадката мисионерка Флоранс Маккензи и те имали 3 дъщери. През 1941 японската армия принудила Лидъл и семейството му да избягат и да се скрият в една станция на мисията високо в планините. Да 1943 той помагал на местните хора, които идвали в станцията за да получат медицинска помощ и храна. През 1943 японците дошли и изпратили Лидъл и семейството му в концлагер. Там жестоката липса на храна и на медицински грижи способствали Лидъл да заболее от тумор в мозъка и здравето му се влошило.

Много от концлагеристите свидетелствали за силния морален характер на Лидъл, който упражнявал силно влияние и помагал на концлагеристите чрез своята жертвоготовност и съпричастност. Един от тях споделил следното за Лидъл в книгата си: „Най-прекрасният християнин, когото съм имал удоволствието да срещна. **През цялото време в концлагера никога не съм го чул да каже лоша дума за когото и да е.**“

Друг концлагерист написал следното за Лидъл: „Той ми даде две неща – едното беше едни износени обувки за бягане, а другото - той ми даде неговата шафета на простителността. **Той ме научи да прощавам на враговете си – японците – и да се моля за тях.**“

Ерик Лидъл умрял на 21.02.1945, **5 месеца преди освобождението.** Умрял от неопераиран тумор в мозъка – причинен от преумора от работа и недохранване, които без съмнение ускорили смъртта му. След края на войната се установило, **че Лидъл се отказал от възможността да бъде изведен от концлагера** по силата на една спогодба за размяната на затворници, **за да отстъпи мястото си на една бременна жена.** Смъртта му предизвикала дълбок вакуум в концлагера – толкова силно било неговото лично присъствие и влиянието на характера му.

Филмът „Огнените колесници“ спечели наградата „Оскар,“ а през 2002 год. участници в допитване **избрали Ерик Лидъл за най-популярният спортист в историята на Шотландия.**

Изваян от нищото в нещо уникално

Вие сте нещо повече от статистическа случайност – повече сте от тясната връзка между наследствеността и обществото. Благодарение на Бога, вие бяхте „**изваяни от нищо в нещо**“ (Пс.139:15 – мой превод). **Той ви направи да сте уникален.** Светското мислене по принцип не е съгласно с това. Обществото просто казва: „Ти можеш да бъдеш такъв, какъвто искаш да бъдеш.“

Но вие можете ли? **Бог никога не произвежда предварително части на човешки тела и не произвежда хората на конвейер.** Той е обявил: „**Аз правя всички неща нови**“ (Откр.21:5). Следователно, **вие можете да направите нещо, което никой друг не може да направи и то във форма, в която никой друг не може да го**

направи.

„Изследвайте грижливо и задълбочено кой сте вие и каква е работата, която ви е възложена, и после посветете себе си на вършенето на тази работа“ (Гал. 6:4 – MSG - Посланието – мой превод).

Когато вършите **най-много** от работата, която извършвате **най-добре**, вие поставяте усмивка на **Божие лице**. Може ли да има нещо по-добро от това?

Бог като сърдечен хирург

Милостта е изява на Бог като сърдечен хирург! Милостта показва как Бог отваря като мидена черупка гръдния ви кош, изважда сърцето ви, което е отровено от гордост и болка и го заменя със собственото Си сърце. **Божията мечта не е просто да ви отведе на небето, а да внесе небето вътре във вас.**

Милостта живее, защото Бог е жив, тя работи, защото Той работи и тя е важна, **защото Той е важният!** **Да бъдем спасени по милост, означава да бъдем спасени от Исус** – не от някаква идея, не от някаква доктрина, не от някакво кредо или учение, или от членуването в някаква църква, а **от Самият Исус**, който ще отнесе мигновено на небето всеки човек, който само му кимне утвърдително.

Милостта не може да е някакво шоу. Аз нямам никакви указания как да придобием милостта. **Истината е, че не ние придобиваме милостта. Но със сигурност, милостта придобива нас.** Ако се чудите, дали Бог може да направи нещо с бъркотията в живота ви – тогава милостта е това, от което се нуждаете!

Уверете се, че тя се случва и на вас!

Изпълнен догоре с Божията любов

Когато Христос възкръснал от смъртта, **той никога не напомнил** на учениците си за тяхното предателство и за тяхното дезертиране. **Те успели да избягат от охраната, но не могли да избягат от любовта на Христос.**

Изоставете Бога – **Той въпреки това ще продължи да ви обича.** Откажете се от Бога - **Той въпреки това ще продължи да ви обича.** Съмнявайте се в Бога - **Той въпреки това ще продължи да ви обича.** Вие няма да имате нито един ден в живота си, в който ще бъдете лишен от тази любов. Нито един! Вие никога не можете да излезете извън разума на Бога, никога не можете за излезете от зоркият Му поглед или да избягате от Неговите мисли. **Той ви познава по-добре, отколкото самият вие познавате себе си.**

Най-голямото откритие на вселената е откриването на най-голямата любов във вселената – това е Божията любов! Запомнете парафразираните думи на Павел в Рим. 8:38: „**Нищо не може да ви отдели от Неговата любов.**“ Идете до извора на Божията любов и пийте до насита! **След като веднъж се изпълните с Неговата любов, вие никога няма да бъдете същият.**

Не всичко зависи от нас

Бог никога не е обещавал, че няма да има беда или нещастие. Но Той ни е обещал гарантираното присъствие на неговия Свят Дух във вярващите. **Святият Дух ви запечатва.** В Еф. 1:13 се казва: „**Като повярвахте, вие бяхте маркирани в Него с печат, обещаният Свят Дух**“ (мой превод). Бог е платил висока цена за вас и няма да ви остави незащитен. А според Рим. 5:5: „**Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения ни Свят Дух.**“ В Рим. 8:26 се казва: „**Духът ни помага в нашата немощ.**“

Независимо от това, дали душата или тялото ни е немошно, добре е да знаем, че не не всичко зависи от нас. Всички ние се молим повече, отколкото си представяме, **защото Святият Дух превръща нашите въздишки и охкания в молби за помощ, а нашите сълзи – в молитви.** Той ви прави да сте уверен, че молитвите ви са чути от Бога. И той ви прави да сте уверен, че сте си у дома.

Заразата на греха е всеобща

Нито една култура, нито един народ, нито един човек не се е отбягнал заразата на греха. Можете да обвинявате чумата на греха и да твърдите, че тя се дължи на някакво безбожно решение. Адам и Ева пренебрегнали волята на Бога... и грехът, както и смъртта - като последица от греха, влезли в света. Греховният ум уволнява Бога и се фокусира само в себе си. За известно време грехът утолява жаждата. Но след време жаждата се връща и то – по-силна от преди.

Бог отказва да прави компромис с духовната чистота на небето. Това е ужасната истина. Ако живееш безбожен живот - очаквай безбожна вечност. **Живей живота си, казвайки на Бога да те остави сам – и Той ще те остави сам.** В Деян. 16:31 се казва: „**Постави цялото си упование в Господ Исус**“ (мой превод). **Христос не само стана жертвоприношение за грях, той победи смъртта - наказанието за греха, чрез славното си възкресение от смъртта.**

Сърце, което е лишено от влага

Тялото ви е 80% вода. Престанете да пиете и вижте какво ще се случи. Разбираемите мисли изчезват, кожата става лепкава и неприятна и жизнено важни органи се сбръчкват.

Лишете сърцето си от духовната вода и дехидратираното ви сърце ще изпрати отчаяни послания: безнадеждност, самота и възмущение. Къде намирате вода за сърцето си? Исус е казал: „*Ако някой е жаден, нека дойде при Мен и да пие. Ако някой върва в Мен, реки от жива вода ще потекат от сърцето му, както казва Писанието*“ (Йоан 7:37-38 – мой превод).

Нека Христос да бъде водата на душата ви. **Църковните дейности могат да прикриват жаждата, но само Христос я утолява. Пийте Го.** Приемайте работата на Христос на кръста, енергията на Неговия Дух, господството Му над живота ви и Неговата безкрайна любов. **Пийте дълбоко и често.** И от вас ще потекат реки от жива вода.

Задвижващата сила на милостта

„*Блажени са милостивите, защото на тях ще се показва милост*“ (Мат.5:7) Исус казва, че на милостивите е показвана милост. **Когато прощаваме на другите хора, това ни позволява да видим как Бог е простил на нас.** **Задвижващата сила на милостивото ни отношение към другите хора е ключът за разбирането на милостта.** Защото само когато започнем да прощаваме на хората, които са ни засегнали или наранили, чак тогава започваме да усещаме какво е простил Бог на нас самите.

Онези хора, които са вкусили от Божията милост, но отказват да я споделят с другите, са измъчвани от гнева; задушавани са от горчивината и са изяждани вътрешно от желанието за отмъщение. А за тези хора, които са вкусили Божията милост и се отнасят милостиво към другите, наградата е благословено освобождение. Вратата на затвора е широко отворена. **И затворникът, който е освободен, сте самият вие.** Намерете лицето на Бога, който ви прощава пред лицето на вашия враг. **След това освободете вашия враг и самия себе си.**

Докосвания на нежността

Някой е засегнал дъщеря ми. **Казах й, че тя е специална.** Моята дъщеря е наранена. Правя всичко, което мога, за да я накарам да се чувства по-добре. Моята дъщеря е изплашена. Няма да мога да заспя, докато тя не се убеди, че е в безопасност.

Моментите на утешение от родителя идват по естествен начин, на драго сърце и с радост. **Тогава защо толкова неохотно позволявам на моя небесен Отец да върши същото за мен? Защо си мисля, че Той няма да иска да чуе за моите проблеми? Защо си мисля, че Той е много зает и няма да ми обърне внимание?**

Когато съм критикуван, обиждан, нараняван или изплашен, има Отец, който е готов да ме утеши. **Приятелю, същото се отнася и за теб.** Има Отец, който ни държи в прегръдката си, докато не се почувстваме по-добре, помага ни, докато станем способни да живеем с болката и няма да заспи, когато ние се страхуваме от тъмнината. Винаги! И това е достатъчно.

Жертви на безполезността

В сянката на кладенец в една отхвърлена държава, Исус говорил с една отхвърлена от обществото жена и й казал: „*Аз съм Месията*“ (виж Йоан 4:26). Не знаете ли, че в този момент очите Му може би са искрели, когато прошепнал тайната на самарянката – жена, която имала 5 провалени брака? **Внезапно незначителността на нейния живот била погълната от значимостта на този момент.** Тя изпуснала кофата и хукнала към града, за да каже на хората.

Кофата изглежда символизира товара, който тя носела. Товарът на нейните борби и на нейната безполезност. **Исус взел нейното обикновено съществуване и го превърнал в нещо специално.** **Той взел отхвърлената жена и я превърнал в мисионерка.** А забравената кофа за вода се превърнала в надгробен паметник на погребаната незначителност.

Когато да бъдеш добър не е достатъчно добро

Павел пише в Рим.3:10: „*Няма нито един, който винаги прави това, което е правилно, нито даже един.*“ (мой превод). И добавя: „*Всички съгрешиха и не са достатъчно добри, за да прославят Бога.*“ (Рим. 3:23 - мой превод). **Тогава как ние отиваме на небето?**

Двама престъпници, които били разпънати на кръста заедно с Исус, Му се подигравали. Но Исус се помолил: „*Отче, прости им, защото те не знаят какво правят*“ (Лука 23:34). Тогава единият от престъпниците защитил Исус, казвайки: „*Ние справедливо сме наказани и получаваме това, което заслужаваме, но този човек не е направил нищо лошо*“ (Лука 23:41 – мой превод). **Това е сърцевината на**

Евангелието, Добрата новина, събрана в едно изречение – чрез устата на един престъпник. После същият престъпник се помолил: „*Исусе, спомни си за мен, когато дойдеи в царството Си*“ (Лука 23:42).

Какво право е имал той да се моли за прошка? **Същото право, каквото имате и вие.** Ние, подобно на престъпника, чуваме гласът на милостта. „Днес ти ще бъдеш с Мен в Моето царство.“

Да виждаме невидимото

Ние не можем да видим бъдещето. Това е едно от ограниченията, което всички ние имаме. В Марк 5 четем за Яир, лидерът на синагогата. В тази история Яир е показан като отчаян баща, който моли Исус да излекува умиращата му дъщеря. Срещата му с Исус била прекъсната от съобщение от дома - „*Дъщеря ти умря.*“ Но Исус му казал: „*Не бой се, само вярвай.*“ (Марк 5:36)

Понякога вярата започва **с пренебрегването на това, което казват хората.** Ние имаме възможността да избираме **да живеем чрез фактите, които виждаме или да виждаме чрез вяра.** Яир избрал вярата и Исус. Отбележете си това! Бог знае, че вие и аз сме слепи. Той знае, че живеенето чрез вяра, а не чрез виждането, **НЕ ИДВА ПО ЕСТЕСТВЕН НАЧИН.** И аз си мисля, че точно това е причината, поради която Той възкресил дъщерята на Яир от смъртта. Не заради нейното добруване – тя е била по-добре на небето. Той я е възкресил **заради нашето добруване – да ни научи, че небето вижда, когато ние вярваме.**

Смиреното сърце на Исус

Исус е чист; ние сме алчни. Той е мирен, ние сме кавгаджии. Той е духовен, ние сме земни. Разликата между Неговото сърце и нашето сърце изглежда толкова огромна. **Как бихме могли изобщо да се надяваме, че ще имаме сърцето на Исус?**

Готови ли сте за една изненада? Вие вече го имате! Ако сте дали живота си на Исус, Исус е дал Себе си на вас. В 1 Кор. 2:16 се казва: „*Ние имаме ум Христов.*“ Павел с други думи ни казва: „**Колкото и странно да изглежда, ние християните, имаме в себе си частичка от самите мисли и от ума на Христос.**“ Бог има амбициозни планове за нас.

Същият Исус, който е спасил душата ви, мечтае да преработи сърцето ви. Нека да си представим какво означава да бъдем точно като Исус. Нека да се вгледаме дълго в сърцето на Христос. **Може би, виждайки Него, ние ще можем да видим какви можем да станем ние.**

Ако имате сърце, като сърцето на Исус

Какво ще стане, ако един ден – в продължение на 24 часа – вие станете като Исус? Представете си. Вашето сърце си взема един ден отпуск и вашият живот бъде воден от сърцето на Христос. Неговите приоритети ръководят вашите действия. Неговите страсти мотивират вашите решения. Неговата обич направлява вашето поведение.

Дали хората ще забележат някаква промяна? А вие как ще се чувствате? Какво отражение ще окаже това на нивото на вашия стрес? Дали ще продължавате да правите това, което бяхте планирали да правите? Задължения...насрочени срещи...би ли се променило нещо?

Божият план за вас не е за нещо по-малко от това да имате ново сърце! „*Но вие бяхте научени да обновите сърцата си, да станете нов човек. Този нов човек да бъде направен да бъде като Бога – направен да бъде наистина добър и свят*“ (Еф.4:23-24 – мой превод).

Бог ви обича точно такива, каквито вие сте, **но Той отказва да ви остави да бъдете такива.** Той иска вие да бъдете точно като Исус.

Възможно е да живеем без страх

В Мат. 8:26 Исус пита учениците Си: „*Защо се страхувате?*“ В началото ние се чудим, дали Той говори сериозно. Но Той е напълно откровен. Виджте как Матей описва това пътуване: „*Исус влезе в една лодка и учениците му влязоха с Него. В езерото възникна силна буря, така че вълните заливаха лодката*“ (Мат. 8:23-24 – мой превод).

Тази история изпраща не толкова прикрито и не толкова популярно напомняне, че влизането в лодка с Христос може да означава да бъдем просмукани с Христос. Учениците могат да очакват, че ще има бурно море и силни ветрове.

Исус е казал: „*В този свят вие ще имате изпитания*“ (Йоан 16:33 – мой превод). **Той не е казал: МОЖЕ да имате, а ЩЕ имате.** А какво щеше стане, ако вярата, а не страхът беше вашата естествена реакция на заплахите и опасностите? Точно тази възможност се подразбира във въпроса на Исус. Представете си, че живеете без страх.

Хората да населят небето

Бог има големи планове за вас и за мен. Той набира за себе си хора, които ще населяват небето. То ще бъде съвършено. Съвършено във великолепието. Съвършено в праведност. **Една дума описва небето: съвършено! Една дума описва и нас: несъвършено!** Тогава какво прави Бог? Изоставя ли ни? Или започва наново всичко. Той би могъл да направи това. Но Той ни обича толкова много и не може да постъпи по този начин.

А дали Бог ще насели небето с бунтовни и вгледани в себе си граждани? И ако направи това, небето ще бъде ли съвършено? В Кол.1:19 се казва: „*Бог благоволи да се засели изцяло, за да живее в Христос*“ (мой превод). Цялата Божия любов е била в Исус. Цялата Божия сила е била в Исус. Цялото състрадание, власт и посветеност на Бога са били там, в земното тяло на един дърводелец. Това, което са гледали в яслата във Витлеем, е стигнало до своята връхна точка на кръста в Йерусалим!

И Бог е направил всичко това, за да ни отведе у дома на небето.

Емануил, Бог с нас

В Мат. 1:23 Бог нарекъл Себе си „*Емануил*“, което означава „*Бог с нас*“! Не просто „Бог ни създаде“ или „Бог мисли за нас.“ Не просто „Бог над нас.“ А Бог с нас...Бог там, където сме ние. Той е дишал нашия въздух и е вървял по нашата земя. Бог...с...нас!

Витлеем е бил само началото. Исус е обещал да повтори представлението. Витлеем – Второ Действие. Този път няма да има тиха нощ. Небесата ще се отворят, тропети ще затръбят и новото царство ще започне. **Той ще изпразни гробовете и ще разтопи зимата на смъртта. Смърт, ти умри! Живот, ти царвай!**

Оборът ни приканва да вярваме, че най-доброто все още не е дошло. Аз обичам Рождество Христово, **защото то ни напомня как Бог кара всичко да работи заедно за доброто на тези, които Го обичат.** (Рим 8:28).

Ние сме Негова идея

Защо майката обича новороденото си бебе? Защото бебето е нейно? Нещо повече. **Защото бебето е тя!** Нейна плът. Нейна кръв. Нейна надежда. Нейно наследство. Майката не се интересува от това, че бебето не ѝ дава нищо. Тя знае, че новороденото е безпомощно и слабо. **Тя знае, че бебетата не идват на този свят по свое желание.**

Бог знае, че ние не сме създадени по наше желание. Ние сме Негова идея. Негово лице. Негови ръце. Негово докосване. Вгледайте се внимателно в лицето на всеки човек на земята и вие ще видите, че той е създаден по Божие подобие. Въпреки че някои хора могат да изглеждат като далечни роднини, **те не са. Колкото и да е невероятно, те са част от тялото на Христос.** И въпреки, че ние може да не постъпваме като нашия Отец, няма по-велика истина от тази: ние сме Негови. Непроменимо. Той ни обича. Несекващо. **И нищо не може да ни отдели от любовта на Христос!**

Решаващ въпрос

Доколко далече искате да стигне Бог, **за да привлече вниманието ви?** Не бързайте да отговорите. Помислете малко. **Бог наистина прави това, което е нужно, за да привлече вниманието ни.** Не е ли това, за което ни говори Библията? **За непреклонният стремеж на Бога да ни спасява.** Бог е както съзидателен, **така и непреклонен.** Същата ръка, която е направила свободни децата на Израел, извеждайки ги от Египет, освен това ги е изпратила да бъдат пленници във Вавилон. **Както милостива, така и строга.** Вярващо твърда. Търпеливо спешна. Алчно толерантна. Тихо крещяща. Нежно гърмяща.

Бог ще шепне. Той ще вика. Той ще ни докосва и ще ни влачи. Той ще отнема товарите ни; Той даже ще отнема благословиите ни. **Неговата цел не е да ви направи щастливи. Неговата цел е да ви направи НЕГОВИ.** (Коментар: *Защото само така можем да бъдем спасени. Д.Пр.*) Ако между нас и Него има 1000 крачки разстояние, Той ще извърви всичките без една. **Но ще остави на нас да направим тази последна крачка.**

Изборът е наш!

Налудничава мисъл

Семейството ми се състои от мен, двете ми сестри и брат ми. Ние сме братя и сестри, защото произлизаме от едно и също семейство. Сигурен съм, че е имало времена, когато двете ми сестри и брат ми не са искали да ме наричат техен брат, но не са можели, защото не са имали такъв избор. **И ние нямаме такъв избор.** Когато разбере, че някой нарича Бог свой Отец, а Исус – свой Спасител, **това означава, че аз се срещам със свой брат или сестра, независимо от името на тяхната църква или деноминация.**

Какво би се случило – знам, че това е налудничава идея – но какво би се случило, ако всички църкви се съгласят, в определен ден, да променят имената си и да се нарекат просто с името „църква“? Какво би

станало, ако споменаването на всяка деноминация бъде премахнато и ние бъдем просто християни? Тогава ние, християните, ще бъдем познавани не чрез това, което ни разделя, а чрез онова, което ни обединява - **нашият общ Отец**. Това налудничавата идея ли е? Може би. Но си мисля, че Бог би я харесал! **В началото това е била Негова идея.**

„Христос ви прие, поради това и вие трябва да се приемате един друг, което ще носи прослава на Бога“ (Рим. 15:7 – мой превод).

Защо Исус е съживил само няколко човека?

Често пъти със се чудил, защо Исус е съживил само няколко човека. Той е излекувал стотици хора, нахранвал е хиляди хора, но доколкото знаем, Той е съживил само трима души: дъщерята на Яир (Мат.9:18-26); синът на вдовицата от Наин (Лука 7:11-17) и Лазар (Йоан 11:1-44). Защо толкова малко?

Да не би, защото е знаел, че не им върши никаква услуга? *(Коментар: Наистина е така. Да бъдат върнати от небето на земята не е никаква услуга. Д.Пр.)*

Да не би, защото не е могъл да намери други желаещи?

Да не би причината да е, че след като веднъж хората отидат на небето, **последното място, където искат**, е да се върнат е тук, на земята?

Исаия е казал: „*Добрите хора загиват; праведните умират преждевременно и изглежда, че никой не се тревожи или пита защо? Изглежда никой не разбира, че Бог ги отвежда надалече от предстоящите дни на злото. Защото праведните, които умират, ще почиват в мир.*“ (Ис.57:1-2 – мой превод)

Каква мисъл! **Възможно ли е смъртта да е Божия милост? Възможно ли е смъртта да е Божия предпазване от бъдещето?**

Исус ни подтиква: „*Вярвайте в Бога, вярвайте и в Мен!*“ (Йоан 14:1)

Какво ще се случи, когато умрете?

Какво ще се случи, когато умрете? Библията разкрива някои любопитни обещания! Исус казал на крадеца, който бил разпънат на кръста редом с Него: „*Днес ще бъдеш с Мен в рая*“ (Лука 23:43). Христос обещал: „*Днес.*“ **Без никакво забавяне. Без никаква пауза.**

Крадецът затворил очите си на земята и се събудил в рая. **Душата на вярващият отива у дома, докато тялото на му очаква възкресението. Раят е първия етап на небето. Но раят не е последната версия на небето.**

Последната ера ще започне, когато Христос се върне в Последния ден. Този, който ни е създал, ще ни събере. Библията казва: „*Господ, който е разпръснал хората Си, ще ги събере!*“ (Йер.31:10 – мой превод). Точно така, както семенцето се превръща в растение и нашето телесно тяло ще се превърне в духовно тяло. Това е Божието обещание за вас.

И понеже Божиите обещания са ненарушими, нашата вяра е непоклатима!

Съобщението на милостта

От своето начало до своя край, спасението е дело на нашия Отец. Бог не стои на висока планина и не ни казва да се изкачим на нея и да го намерим. Той слиза долу в мрачната долина и ни намира. Бог не ни предлага да ни плати всички дългове, при условие, че ние платим само 1 долар. **Той плаща всяко цент!** Той **не се пазари с нас**, казвайки ни **сами да изчистим живота си**, за да може Той да ни помогне. Той измива греховете ни **без нашата помощ.**

Съобщението на Бога е съобщение на милостта. Милост, която изцяло принадлежи на Бога. На Бога, който обича; на Бога, който предлага; на Бога, който е близо до нас; на Бога, който се грижи за нас! Когато размишлявате за невъзможният за изплащане дълг, който дължите, за дългът, който никога не можете да платите, не забравяйте следното обещание: „*Няма никакво осъждане за тези, които са в Христос Исус*“ (Рим.8:1).

И понеже Божието обещание е ненарушимо, нашата надежда е непоклатима!

Да работим за Господа, а не за хората

Когато Микеланжело бил в началото на 30-те си години, Папата го поканил да нарисува 12 фигури на тавана на един параклис във Ватикана. Рисуването не била първата страст на Микеланжело и той почти отказал това предложение, понеже си мислел, че то е незначително. Но приел и докато рисувал, ентузиазмът му нараствал. **Четири години, 400 фигури и 9 сцени след това.** Микеланжело променил не само параклиса, той променил посоката на изкуството и на стилът на европейското рисуване.

Кое е това нещо, което превърнало работата на Микеланжело от задължение, в акт на вдъхновение? Един наблюдател го попитал защо отделя толкова голямо внимание на ъглите по тавана на параклиса, като казал: „*Никой никога няма да ги види*“ А как отговорил Микеланжело? „**Бог ще ги види.**“

Художникът сигурно е знаел Библията: „*Работете с ентузиазъм, все едно че работите за Господа, а не за хората*“ (Еф. 6:7 – мой превод)

(*Коментар*: Докато Микеланжело рисувал тавана на Сикстинската капела в Рим, веднъж при него отишли няколко кардинали, за да проверят как работи. Качили се по скелето при него, на височина около 20 м, разгледали работата му и започнали да го критикуват, че лицето на Бога е нарисувано твърде червено, а той им казал: „*Червено е, защото Бог се възмуцава, като гледа какви хора му служат*.“ Д. Пр.)

Не сравнявайте себе си с другите хора

Апостол Павел казал: „*Не се сравнявайте с другите. Всеки от вас трябва да поеме отговорността да извършва творчески най-доброто, което може в своя собствен живот*“ (Гал.6:4-5 – мой превод).

Преди да тръгне след Христос, Томас Мертон (*Коментар*: 1915-1968, католик, бенедиктински монах, писател, теолог, поет. Ръкоположен през 1949, написал е над 70 книги. Активен пропагандатор на екоменическото сближаване на различните християнски деноминации. Срещал се е с Далай Лама, и с видни религиозни водачи от Япония, Виетнам и Индия. Д.Пр.) се стремил към парите, славата и обществото. **Шокирал много от колегите си**, когато заменил всичко това с живота на бенедиктински монах. Много години по-късно в манастира го посетил един приятел и не можал да забележи важни промени в него. Той му казал: „**Том, ти изобщо не си се променил.**“ А Том му отговорил: „А защо би трябвало да се променя? Тук, на земята, нашият дълг е да приличаме все повече на **самите себе си**, а не по-малко.“

Бог никога не ви е призовавал да бъдете някакъв друг, **освен вие самият**. Но Той ви призовава да **бъдете най-доброто**, което вие можете да бъдете.

Големият въпрос е: „**Когато се представяте най-добре, кой сте вие?**“

Да демонстрираме кой е Бог

Библията казва, че на всеки човек е възложено да прави нещо, което ще демонстрира кой е Бог. (виж 1 Кор. 12:7). Когато Бог ни възлага някаква работа, **заедно с нея Той ни дава и способността да я извършим**. Погледнете живота си. **Кое е това нещо, което постоянно правите добре? Кое е това нещо, което обичате да правите? Кое е това нещо, което другите хора обичат вие да го правите?**

Престанете с извинението: „**Аз нямам нищо, което да предложа.**“ Престанете да се самоподценявате, казвайки: „Аз не мога да правя нищо.“ Престанете и с неговата противоположност: „Аз мога да правя всичко!“ Подражайте на Апостол Павел, който казал: „**Нашата цел е да стоим вътре в границите на Божия план за нас**“ (2Кор. 10:13 – мой превод). **Извличайте вашата уникалност.** „**Разпалвай отново Божият дар, който е у теб**“ (2Тим. 1:6 – мой превод).

И правейки това **да показваме колко важен е Бог!**

Вие не сте жертва на мислите си

Животът има свой начин **да разтоварва своя боклук пред вратата ни!** Съпругът ви работи твърде много. Съпругата ви мърмори твърде много. Шефът ви очаква от вас твърде много. Децата ви хленчат твърде много. И какъв е резултатът? **Боклук**. Купища от песимизъм, чувство за вина, безпокойство – всичко това се натрупва. А какво да кажем за фарисеите? **Те убили Христос в сърцата си, преди да го убият на кръста.**

Днешните мисли са утрешните действия. Може би поради това Павел пише: „**Любовта...не държи сметка за грешките** (на другите хора)“ (1Кор. 13:5 – мой превод)? Ние наистина имаме избор. В 2Кор.10:5 Павел казва, че ние правим избор: „**Ние пленяваме всяка (своя) мисъл и я правим да се предаде и подчини на Христос**“ (мой превод).

Егоизъм, отстъпи назад! Завист – махай се! Вие не сте жертва на мислите си. Ако днешните ни мисли са утрешните ни действия, какво се случва, когато изпълваме умовете си с мисли за Божията любов? Дали ще стоим под пороя на Неговата милост, която променя начинът, по който ние усещаме другите хора? **Разбира се, да!**

Призовани сме да бъдем смели

Спомняте ли си как майка ви винаги казваше: „Върни навреме у дома“ или „Почистили си стаята?“. Питам се дали някога учениците са размишлявали над най-често повтаряните фрази на Христос? Ако бяха правили това, **те щяха да забележат, че Той винаги ни казва да бъдем смели.** „**Бъди смел, сине, греховете ти са простени**“ (Мат.9:2 – мой превод). „**Не се бойте от онези, които убиват тялото, но душата не могат да убият**“ (Мат.10:28). „**Не се тревожете, нито се страхувайте**“ (Йоан 14:27 – мой превод).

Исус **не иска** вие да живеете в състояние на страх. Нито пък вие искате. Убеден съм, че вие никога не сте казвали: „Моите страховете зареждат с енергия стъпките ми“ или „Станах много по-добър човек, след като загубих всяка надежда.“ Исус излиза от бурята и пита: „**Защо се страхувате, малверци?**“ (Мат.8:26)

Разберете, **че страхът не идва от Бога**. В 2Тим.1:7 се казва: „*Защото Бог ни е дал дух не на страх, а на сила, любов и себевладеене.*“

Позволете на Бог да разреши проблема

Сигурен съм, че сте имали някакво повредено устройство или апарат, който сте се опитвали да ремонтирате, но не сте успели. Поради това сте го занесли на някой майстор. Обяснили сте му какъв е проблема и след това...дали сте му предложили да останете при него и да му помогнете да отстрани повредата или се се надвесили над работната му маса, за да му задавате въпроси, докато той извършва ремонта? А може би даже сте постлали спален чувал на пода край него, за да можете да наблюдавате как работи той? Ако сте направили някое от тези неща, **това означава, че не разбирате взаимоотношението между клиента и майстора**. А то е много просто. **Дайте на майстора устройството или апарата и го оставете сам да го ремонтира!**

Нашето взаимоотношение с Бога е също толкова просто. **Дайте проблема си на Бога. Той не се нуждае от вашата помощ, съвет или съдействие**. Моля ви, повторете следното изречение: „**С настоящето си подавам оставката като Управител на вселената!**“ Когато Бог е готов ние отново да се намесим, **той ще ни съобщи**. А дотогава, заменете тревожните си мисли **с мисли на благодарност към Бога**. Той се отнася много сериозно към нашите благодарности!

Неговите ръце са разтворени за теб

Вярата означава да вярваме в това, което окото не може да види! Очите виждат бурята. Вярата вижда дъгата на Ной. Очите ти виждат твоите грешки. Вярата ти вижда твоя Спасител. Очите ти виждат твоята вина. **Вярата ти вижда Неговата очистваща кръв**. **Очите ти гледат в огледалото и виждат един грешен и провалил се човек**. **А вярата ти гледа в огледалото и вижда един блуден син**, облечен в прекрасно наметало, който носи пръстена на милостта на своя пръст и белегът от целувката на Отца на лицето си.

Някой може да попита: „Почакай малко, как мога да знам, че това е истина?“ Павел е написал: „*Божията сила е много могъща за онези, които вярват. Тази сила е същата, като великата сила, която използва Бог, за да възкреси Христос от смъртта*“ (Еф.1:19-20 – мой превод). Поради това следващият път, ако се чудите, дали Бог може да ви прости, прочетете отново този стих.

Силата, която възкреси Христос от смъртта е силата, която възкресява надежда в сърцата ни.

Майсторът-музикант

През последните години от живота си Бетовен в продължение на часове свирел на един счупен клавиесин (стар тип пиано). Струните били отпуснати. То не било акордирано и дразнело слуха. **Но въпреки това, великият пианист свирел, докато не започнал да се просълзява от вълнение**. Човек може да си помисли, че той е чувал вълшебна и възвишена музика. **И наистина е било така! Той бил оглушал**. Бетовен слушал звукът, който инструментът **трябвало да създава, а не звукът, който създавал!**

Може би и вие се чувствате като клавиесинът на Бетовен. **Може би считате, че сте неакордиран...неподходящ...че вашето служение е ненавременно или незначително?** Даже може би се питате какво прави Бог, когато инструментът е счупен. **Как реагира Майсторът, когато клавишите не работят? Дали изисква те да бъдат сменени? Или търпеливо акордира инструмента, докато чуе мелодията, която копнее да чуе.**

Ако сте си задавали тези въпроси (**а кой не си ги е задавал**), искам да знаете, че Майсторът-музикант поправя това, което ние не можем да поправим и чува мелодия, която ние не чуваме!

И Той обича да слуша мелодията, която идва от твоя живот.

Отмъщението изгражда самотна къща

През 1882 в Ню Йорк, Джоузеф Ричардсън притежавал тесен парцел с размери 1,5 м x 31 м. В съседство имало парцел с нормален размер, притежаван от човек, който искал да изгради жилищен блок. Той предложил на Ричардсън да купи парцела му за 1000 долара. Дълбоко засегнат от унизително ниската цена, Ричардсън поискал да продаде парцела си за 5000 долара, които съседът му отказал да плати. Съседът започнал да строи сградата, предполагайки, че маломерният парцел ще остане празен **и няма да пречи на гледката** от неговата сграда.

Но Ричардсън не се отказал и построил къща, **с цел да блокира гледката** от блока на съседа си! Загнезден в „Къщата на проклетията“, Ричардсън прекарал последните 14 години от живота си в тясната си къща, която изглежда подхождала напълно на ограниченият му начин на мислене. **Пространство, което е достатъчно само за един човек!** Не е чудно, че Бог настоява: „**Внимавайте и се пазете от плевелите на горчивото недоволство.**“ (виж Евр.12:14-17)

Понякога не изглежда, че Бог е всемогъщ

Има ситуации, в които вие се чувствате объркани, но те **не озадачават** Бога. Той може и ще ги използва за Своята цел. Понякога не изглежда, че Бог е всемогъщ. Понякога изглежда, че Той не побеждава. Йер.30:24 ни напомня: „*Пламенният гняв на Господа няма да се върне, докато Той не извърши и докато Той не изпълни намеренията на сърцето Си.*“

Разгледайте следния случай. Йосиф е в затвора. **От земната гледна точка египетският затвор е трагичния край на живота на Йосиф.** Дяволът поставил Йосиф там, където искал да го постави. **Но и Бог искал това.** Сатаната искал това със зли намерения, **а Бог използвал това,** за да изпита Йосиф. **Ако гледате на житейските си беди само като на изолирани боричкания и обиди, вие ще се изпълвате с горчивина и гняв.**

Но ако гледате на тези трудности като на изпитания, които са използвани от Бога за Негова прослава **и за усъвършенстване на вашата зрялост** – **тогава даже и най-малките инциденти придобиват своята значимост!**

Търпението е плод на Духът

Божие търпение. Вие сте чели за него. Може би сте подчертавали откъси в Библията, в които се говори за това търпение. **Но дали сте го получили?** Дълбоко възприетото търпение се проявява в търпение, **което е свободно демонстрирано в живота ни.** **А търпението, което никога не е прието, води до изобилието от проблеми.**

Спомняте ли се къде царят изпрати непростителния си слуга? „*И господарят му се разгневи и го предаде на мъчителите да го изтезават, докато изплати целия дълг*“ (Мат. 18:34). Брей! - въздъхваме ние. Радваме се, че това е само една притча. Добре е, че Бог не изпраща в затвора този човек, **който е нетърпелив в реалния живот.** **Не бъдете толкова сигурен!** Нетърпението продължава за държи в затвора душата на човека! Поради тази причина Бог прави повече от това – да изисква от нас да бъдем търпеливи. Той предлага да ни даде търпение!

Търпението е плод на Неговия Дух. То виси на дървото в Гал.5:22: „*А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение...*“